

Danilo, v delih svojih živel boš večno!

In memoriam

Danilo Muršec (1959-2019)

Kamnita plošča s tvojim podpisom pove veliko o tebi, saj neminljivost kamna ponazarja večnost tvojega dela, ko si s čopičem, pisno in z govorno besedo, enako kot oblikovalci kamna, ustvarjal različne oblike, različne simbole življenja in umetnosti. Še več, dodal si jim večni pečat, kot je tvoj podpis na kamnu.

Čas ne ustavi starih zgodb, ne zbrise spomina o tvojem likovnem ustvarjanju. Spominjam se številnih likovnih razstav, ko so se mnogi spraševali: »Kdo je ta »čudak« z v čop povezanimi lasmi?« Marsikdo ni vedel, da je tvoj likovni opus izjemen, saj tvoja dela krasijo številne domove na vseh kontinentih in da so pod tvojim čopičem nastale zbirke Slovenske gorice, Stare domačije, Studenci, Stari plotovi, poslikava Krajnceve kapele v Sovjaku, slika Slomska v domači cerkvi, poslikava mrliške vežice, kjer gre za obsežno delo, saj je vsaka slika posebej pretresljiva zgodba o človeštvu, o neskončnem potovanju, o minevanju, smislu in cilju.

Svoja dela si predstavil na številnih razstavah širom Slovenije. Zasnoval si grbe občin Trnovska vas, Destrnik in Sveti Andraž, več spominskih obeležij in parkov - spominski park v Dornavi, spominsko obeležje vsem žrtvam vojn na Destrniku in osvojil drugo nagrado na natečaju za spomenik žrtvam v Ormožu.

Tvoj podpis ima pomembno vlogo pri zasnovi mednarodne razstave Janez Puh, Johann Puch - človek, ki je svet obrnil na glavo, postavljene na Ptuj, v Gornji Radgoni in sosednji Avstriji. Tam je požela izjemne uspehe tudi tvoja zasnova in postavitve razstave Slovenske gorice, dežela med nebom in zemljo.

Nista ti bila blizu samo svinčnik in čopič, temveč tudi literarno pero. Prejel si več nagrad, med drugim za novelo Beli srnjak, objavljeno v izboru Dotiki narave, za humoresko Vse moje ljubezni v Rogaški Slatini, nagrado Mohorjeve družbe za črtico Potica za Pepija - objavljeno v zborniku Moj čopič je beseda, nagrado in objavo v zborniku 100 za haiku v Kobaridu, nagrado in objavo v reviji Mladika za ciklus Preproste pesmi, izbor in objavo na natečaju Spirala in lani si se uvrstil na državno srečanje literatov z naslovom V zavetju besede. Zadnja leta si tudi veliko sodeloval na srečanjih starejših piscev.

Predan pedagoškemu delu pri ustvarjanju

nisi pozabil na najmlajše, saj tvoji dramski deli Črni čopko, Kdo bo moj prijatelj uprizarjajo otroški in lutkovni odri.

V domači občini si za družbeno in kulturno delo prejel bronasti grb Občine Trnovska vas in težko je naštet, kje vse si bil aktivnem. Od otroštva si bil aktiven kot igralec in gasilec v društvu, ki ga je ustanovil najin prednik, dr. Jožef Muršec Živkov, na katerega si bil zelo ponosen in sta imela veliko skupnega. Ti si se preselil v Lenart v zrelih letih, dr. Mušec pa je v Lenartu obiskoval osnovno šolo, ko je stanoval pri stricu, takratnemu dekanu. Oba pa sta izhajala, kot je zapisal nečak dr. Muršca Jakob Gomilšak in avtor pesmi Slovenec sem: »Od kod pa je priša, z našega Biša je nekda prišla.«

V domačem kraju si zasnoval in povezoval številne priredite, ob tem si bil lovec, čebelar, pritrkovelec in pobudnik ter ustanovitelj Kulturnega društva Muršec Živkov Trnovska vas. Številni se spominjajo tvojega glasu na valovih Radia Slovenske gorice, v Dornavi pa kot ravnatelja in učitelja.

Da znaš odlično povezovati čopič in literarno pero, si dokazal s pesniškim prvencem Jesenske trave. Spominjam se, ko si se oglasil pri nas in na mizo položil USB ključek, na tla pa kup risalnih listov, popackanih s tušem, in dejal: »Prinesel sem material za pesniško zbirko, to so pesmi in tu ilustracije. Nina, izbor prepuščam tebi, po želji izrezuj in oblikuj.« Pesniško zbirko smo skupaj uspešno predstavili na knjižnem sejmu v Ljubljani, v Lenartu in na Ptuj. Jesenske trave so ti dale nov zagon - snovali smo nove pesniške zbirke, roman itd. Tvojih idej in projektov za realizacijo ne bo zmanjkalo še kar nekaj časa.

Spomnim se obiskov v tvoji delovni sobi, ko sva ure in ure ob kavi debatirala o tvojih novih zamislih. Tvoja delovna soba je bila polna popisanih in porisanih listov, nepoznavalec bi dejal, totalni nered, vendar ni bilo tako; vsi ti listi so nosili svojo zgodbo, idejo, projekt...

Vem, da jih je veliko, in naredili bomo vse, da jih čim več zagleda luč sveta.

Nisem se vpisal v žalno knjigo, saj se tja vpisujemo ob slovesu. Danilo, ti boš vedno z nami ali kot je napisal Anton Aškerc v Časi nesmrtnosti: »... v delih svojih živel sam boš večno!...«

Zmago Šalamun

